

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 36

Rozeslána dne 30. července 2002

Cena Kč 21,10

O B S A H:

83. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Kanadou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu
84. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Rozhodnutí č. 2/2002 Rady přidružení Evropská unie – Česká republika z 27/03/2002 o přijetí všeobecných podmínek účasti České republiky v programech Společenství
-

83**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 25. května 2001 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Kanadou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Smlouvu ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 1 dne 28. května 2002 a její ustanovení se budou provádět v souladu se zněním článku 28 odst. 1 písm. a) a b). Podle odstavce 2 téhož článku ode dne vstupu v platnost této smlouvy přestala být mezi Českou republikou a Kanadou platná Smlouva mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Kanady o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku ze dne 30. srpna 1990, vyhlášená pod č. 537/1992 Sb. Avšak ustanovení smlouvy z roku 1990 odpovídající ustanovením Smlouvy z roku 2001 se budou nadále provádět, a to až do té doby, kdy se začnou provádět ustanovení Smlouvy z roku 2001 v souladu s ustanoveními článku 28 odst. 1 písm. a) a b).

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA**mezi Českou republikou a Kanadou
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu**

Česká republika a Kanada,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, se dohodly takto:

Článek 1**Osoby, na které se Smlouva vztahuje**

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které jsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

Článek 2**Daně, na které se Smlouva vztahuje**

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu ukládané jménem České republiky nebo jménem jejích nižších správních útvarů nebo místních úřadů a jménem Kanady, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu nebo z částí příjmu, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou:

a) v případě Kanady:

daně z příjmů ukládané vládou Kanady na základě Zákona o daních z příjmů;
(dále nazývané „kanadská daň“);

b) v případě České republiky:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
 - (ii) daň z příjmů právnických osob;
- (dále nazývané „česká daň“).

4. Smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po podpisu Smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí veškeré podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „Kanada“ použitý v zeměpisném významu označuje území Kanady, včetně
 - (i) jakékoliv oblasti za výsostnými vodami Kanady, která je, v souladu s mezinárodním právem a právními předpisy Kanady, oblastí, kde Kanada může vykonávat práva týkající se mořského dna a podloží a jejich přírodních zdrojů;
 - (ii) moře a vzdušného prostoru nad každou oblastí uvedenou v pododstavci (i) s ohledem na jakoukoliv činnost provozovanou v souvislosti s průzkumem nebo těžbou tam uvedených přírodních zdrojů;
- b) výraz „Česká republika“ označuje území České republiky, na kterém jsou, podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem, vykonávána svrchovaná práva České republiky;
- c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhy smluvní stát“ označují, podle souvislosti, Českou republiku nebo Kanadu;
- d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, trust, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- e) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo jakéhokoliv nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují, podle souvislosti, podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- g) výraz „státní příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle právních předpisů platných v některém smluvním státě;
- h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí nebo letadlem, provozovanou rezidentem jednoho smluvního státu, vyjma případů, kdy je loď nebo letadlo provozováno pouze mezi místy v druhém smluvním státě;
- i) výraz „příslušný úřad“ označuje:
 - (i) v případě Kanady ministra státních příjmů nebo ministrova zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě České republiky ministra financí nebo ministrova zmocněného zástupce.

2. Pokud jde o provádění Smlouvy v jakémkoliv čase některým ze smluvních států, bude mít každý výraz, který v ní není definován, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad, takový význam, jenž mu náleží v tomto čase podle právních předpisů tohoto státu pro účely daní, na které se Smlouva vztahuje, přičemž jakýkoliv význam podle používaných daňových zákonů tohoto státu bude převažovat nad významem daným výrazu podle jiných právních předpisů tohoto státu.

Článek 4

Rezident

1. Výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje pro účely této smlouvy každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu bydliště, stálého pobytu, místa vedení, místa založení osoby nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria a rovněž zahrnuje tento stát a jakýkoliv nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto státu nebo jakoukoliv agenturu nebo na základě veřejného práva zřízenou právnickou osobu tohoto státu, útvaru nebo úřadu. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude postavení fyzické osoby určeno v souladu s následujícími pravidly:

- a) předpokládá se, že fyzická osoba je rezidentem pouze toho státu, ve kterém má fyzická osoba k dispozici stálý byt; jestliže má fyzická osoba k dispozici stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je fyzická osoba rezidentem pouze toho státu, ke kterému jsou užší osobní a hospodářské vztahy fyzické osoby (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má fyzická osoba středisko životních zájmů nebo jestliže nemá fyzická osoba k dispozici stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je fyzická osoba rezidentem pouze toho státu, ve kterém se obvykle fyzická osoba zdržuje;
- c) jestliže se fyzická osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je fyzická osoba rezidentem pouze toho státu, jehož je fyzická osoba státním příslušníkem;
- d) jestliže je fyzická osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států:

- a) předpokládá se, že je osoba rezidentem pouze toho státu, jehož je osoba státním příslušníkem;
- b) jestliže osoba není státním příslušníkem žádného ze států, příslušné úřady smluvních států se budou snažit upravit tuto otázku vzájemnou dohodou a stanovit způsob provádění Smlouvy ve vztahu k takové osobě. V případě nenalezení takové dohody, nebude taková osoba oprávněna požadovat jakoukoliv úlevu nebo osvobození od daně, kterou stanoví Smlouva.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé místo k výkonu činnosti, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost podniku.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu; a
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jakékoliv jiné místo související s průzkumem nebo těžbou přírodních zdrojů.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště nebo stavební, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, avšak pouze pokud takové staveniště, projekt nebo dozor trvá déle než dvanáct měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských nebo manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tyto účely, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem vykonávání jakékoliv jiné činnosti, která má pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze k vykonávání jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až e), pokud celková činnost trvalého místa k výkonu činnosti vyplývající z tohoto spojení je přípravného nebo pomocného charakteru.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má a obvykle používá oprávnění, které jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého místa k výkonu činnosti, by nezakládaly z tohoto trvalého místa k výkonu činnosti stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoliv jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ovládá nebo je ovládána společností, která je rezidentem druhého smluvního státu nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má pro účely této smlouvy takový význam, jenž mu náleží pro účely příslušného daňového zákona smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů. Lodě a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k vykonávání nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává nebo nevykonával svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává nebo vykonával svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává nebo vykonával svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst ty odpočitatelné náklady, které byly vynaloženy na cíle sledované stálou provozovnou, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevylučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Vodní a letecká doprava

1. Zisky, které pobírá rezident smluvního státu z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 a článku 7 zisky pobírané z provozování lodí nebo letadel používaných zejména k přepravě cestujících nebo zboží výlučně mezi místy v jednom smluvním státě mohou být zdaněny v tomto státě.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 platí rovněž pro zisky pobírané rezidentem smluvního státu z jeho účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

4. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě pro účely tohoto článku zahrnují:

- a) zisky z pronájmu lodí nebo letadel bez posádky a
- b) zisky z používání, údržby nebo pronájmu kontejnerů (včetně přívěsů a souvisejícího zařízení pro přepravu kontejnerů) používaných pro přepravu zboží,

pokud takový pronájem nebo takové používání, údržba nebo pronájem, podle toho, o jaký případ jde, je nahodilý ve vztahu k provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě.

Článek 9 Sdružené podniky

1. Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo kapitálu podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo kapitálu podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoliv zisky, které by, nebyť těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

2. Jestliže jeden smluvní stát zahrne do zisků podniku tohoto státu – a následně zdaní – zisky, které podniku druhého smluvního státu byly zdaněny v tomto druhém státě, a zisky takto zahrnuté jsou zisky, které by byly docíleny podnikem prvně zmíněného státu, kdyby podmínky sjednané mezi oběma podniky byly takové, jaké by byly sjednány mezi nezávislými podniky, upraví tento druhý stát přiměřeně částku daně tam uložené z těchto zisků. Při stanovení této úpravy se přihlídně k jiným ustanovením této smlouvy, a bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tím účelem vzájemně poradí.

3. Smluvní stát nezmění zisky podniku za okolností uvedených v odstavci 1 po uplynutí časových lhůt stanovených v jeho vnitrostátních právních předpisech a v žádném případě po pěti letech od konce roku, ve kterém by byly zisky, které by podléhaly takové změně, docíleny podnikem tohoto státu.

4. Ustanovení odstavců 2 a 3 se nepoužijí v případě podvodu, vědomého zanedbání nebo nedbalosti.

Článek 10 Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne:

- a) vyjma případu dividend vyplácených nerezidentem vlastněnou investiční společností, která je rezidentem Kanady, 5 procent hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost, která ovládá přímo nebo nepřímo nejméně 10 procent hlasovacího práva na společnosti vyplácející dividendy;
- b) 15 procent hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Ustanovení tohoto odstavce se nedotýkají zdanění zisků, z nichž jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z akcií podle právních předpisů státu, jehož je společnost, která rozdílí zisk, rezidentem.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

6. Nic v této smlouvě nebude vykládáno tak, že by zabraňovalo smluvnímu státu ukládat na zcizení nemovitého majetku umístěného v tomto státě společností obchodující s nemovitým majetkem nebo na výnosy společnosti, které lze přičíst stále provozovně v tomto státě, daň vedle daně, která by byla ukládána na výnosy společnosti, která je rezidentem tohoto státu, pokud jakákoliv dodatečná daň takto uložená nepřesáhne 5 procent částky takových výnosů, které nebyly podrobeny takové dodatečné dani v předcházejících daňových rocích.

Výraz „výnosy“ označuje pro účely tohoto ustanovení výnosy, které lze přičíst zcizení takového nemovitého majetku umístěného ve smluvním státě, které mohou být zdaněny tímto státem podle ustanovení článku 13 odst. 1, a zisky, včetně jakýchkoliv zisků ze zcizení jakéhokoliv majetku, které lze přičíst stále provozovně ve smluvním státě v roce a v předcházejících rocích po odečtení všech daní, jiné než daně dodatečné, která je tu uvedena, ukládaných na takové zisky tímto státem.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto úroky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník úroků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky úroků.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2

- a) úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené v souvislosti se zadlužením vlády tohoto smluvního státu nebo nižšího správního útvaru nebo místního úřadu tohoto státu podléhají zdanění, pokud jsou úroky skutečně vlastněné rezidentem druhého smluvního státu, jen v tomto druhém státě;
- b) úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu a skutečně vlastněné tímto rezidentem podléhají zdanění jen v tomto druhém státě, jestliže jsou vypláceny v souvislosti s půjčkou učiněnou, zaručenou nebo zajištěnou institucí zcela vlastněnou a ovládanou vládou tohoto druhého státu, nebo v souvislosti s úvěrem poskytnutým, zaručeným nebo zajištěným takovou institucí, pokud se tato půjčka nebo úvěr týká dovozu nebo vývozu;
- c) úroky mající zdroj v jednom smluvním státě, skutečně vlastněné rezidentem druhého smluvního státu a vyplácené v souvislosti s prodejem jakéhokoliv zařízení, zboží nebo služeb na úvěr, vyjma případů, kdy je prodej prováděn mezi osobami, které spolu neobchodují na základě běžných tržních cen, podléhají zdanění jen v tomto druhém státě;
- d) úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, který byl založen a je provozován výlučně k tomu, aby spravoval nebo poskytoval peněžní dávky podle jednoho nebo podle více penzijních, důchodových nebo jiných zaměstnaneckých plánů peněžních dávek, nepodléhají zdanění v prvně zmíněném státě, pokud
 - (i) rezident je skutečným vlastníkem úroků a je všeobecně osvobozen od zdanění ve druhém státě a
 - (ii) úroky nejsou pobírány z provádění podnikatelské činnosti nebo od sdružené osoby ve smyslu článku 9 odst. 1 písm. a) nebo b).

4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti, a zvláště příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně premií a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům, jakož i příjmy, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z půjčených peněz podle právních předpisů státu, v němž mají příjmy zdroj. Výraz „úroky“ však nezahrnuje příjmy, o nichž se pojednává v článku 10.

5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátce úroků, ať je, nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka vyplácených úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto licenční poplatky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně filmů a děl na filmech, páskách nebo jiných prostředcích reprodukce pro využití v souvislosti s televizním nebo rozhlasovým vysíláním, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu, nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké. Výraz „licenční poplatky“ však nezahrnuje příjmy, o nichž se pojednává v článku 8.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátcem licenčních poplatků, ať je, nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, a tyto licenční poplatky jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka vyplácených licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka plateb, která jí přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Příjmy a zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, včetně takových zisků ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 platí rovněž pro zisky ze zcizení účasti na osobní společnosti do té míry, že zisky mohou být přičteny nemovitému majetku nebo movitému majetku, který je částí provozního majetku osobní společnosti.

4. Zisky, které pobírá rezident smluvního státu ze zcizení lodí nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo ze zcizení movitého majetku sloužícího k provozování těchto lodí nebo letadel, podléhají zdanění jen v tomto státě.

5. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení

- a) podílů tvořících část podstatné účasti na akciovém kapitálu společnosti, hodnota jejíž podílů se nejméně z 50 procent odvozuje z nemovitého majetku umístěného ve druhém státě, a
- b) účasti na trustu, jehož hodnota se nejméně z 50 procent odvozuje z nemovitého majetku umístěného v tomto druhém státě,

mohou být zdaněny v tomto druhém státě. Výraz „nemovitý majetek“ nezahrnuje pro účely tohoto odstavce žádný majetek, ve kterém je vykonávána řádná činnost společnosti nebo trustu, s výjimkou majetku drženého za účelem pronajímání, a podstatná účast existuje, pokud rezident nebo osoby s ním spřízněné vlastní 10 procent nebo více jakéhokoliv kategorie akciového kapitálu společnosti.

6. Zisky ze zcizení jakéhokoliv jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2, 3, 4 a 5, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

7. Ustanovení tohoto článku se nedotýkají práva jednoho smluvního státu vybírat, podle jeho právních předpisů, daň ze zisků ze zcizení jakéhokoliv majetku, které pobírá fyzická osoba, která je rezidentem druhého smluvního státu a byla rezidentem prvně zmíněného státu kdykoliv během šesti let bezprostředně předcházejících zcizení majetku.

8. Jestliže je pro účely zdanění fyzická osoba, která přestává být rezidentem jednoho smluvního státu a bezprostředně poté se stává rezidentem druhého smluvního státu, považována v prvně zmíněném státě za osobu, která zcizila majetek a je zdaněna v tomto státě z tohoto důvodu, fyzická osoba se může rozhodnout, že bude považována pro účely zdanění ve druhém státě za fyzickou osobu, která bezprostředně před tím, než se stala rezidentem tohoto státu, prodala a znovu nakoupila majetek za částku odpovídající jeho přiměřené tržní hodnotě v tomto čase. Toto ustanovení se však nepoužije ve vztahu k majetku, ze kterého jakékoliv plynoucí zisky mohou být, bezprostředně před tím, než se fyzická osoba stala rezidentem tohoto druhého státu, zdaněny v tomto druhém státě, ani ve vztahu k nemovitému majetku umístěnému ve třetím státě.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které pobírá fyzická osoba, která je rezidentem jednoho smluvního státu z důvodu svobodného povolání nebo jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, vyjma následujících případů, kdy takové příjmy mohou být rovněž zdaněny ve druhém smluvním státě:

- a) jestliže fyzická osoba má nebo měla pravidelně k dispozici ve druhém smluvním státě stálou základnu za účelem vykonávání činností; v takovém případě jen taková část příjmů, jakou lze přičíst této stálé základně, může být zdaněna ve druhém státě; nebo
- b) jestliže fyzická osoba se zdržuje ve druhém státě po jedno nebo více období přesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce; v takovém případě jen taková část příjmů, která je pobírána z činností vykonávaných ve druhém státě, může být zdaněna v tomto druhém státě.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, výchovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno ve druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny z něj pobírané zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání vykonávaného ve druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

- a) zaměstnání je vykonáváno v druhém státě po jedno nebo více období nepřesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem druhého státu, a
- c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny nebo stálé základny, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla provozovaného v mezinárodní dopravě rezidentem smluvního státu zdaněny v tomto státě.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné platby, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýcho tímto rezi-

dentem osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci osobně, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

Článek 18

Penze a anuity

1. Penze a anuity mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Penze a anuity mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být rovněž zdaněny ve státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu. Avšak v případě pravidelně se opakujících plateb penze (jiné než peněžní dávky podle právních předpisů o sociálním zabezpečení v jednom smluvním státě) a anuity, daň takto uložená nepřesáhne 15 procent hrubé částky plateb. Avšak toto omezení se nepoužije na paušální platby plynoucí ze vzdání se, zrušení, vykoupení, prodeje nebo jiného zcizení penzijního plánu nebo anuity.

3. Bez ohledu na cokoliv v této smlouvě:

- a) peněžní dávky podle právních předpisů o sociálním zabezpečení v jednom smluvním státě a penze a dávky válečných veteránů mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu podléhají zdanění jen v prvně zmíněném státě;
- b) výživné, podpory a jiné podobné platby mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, který je v tomto státě podroben zdanění, pokud jde o tyto platby, podléhají zdanění jen v tomto druhém státě, ale zdanitelná částka v tomto druhém státě nepřesáhne částku, která by byla zdanitelná v prvně zmíněném státě, kdyby příjemce byl rezidentem tohoto státu.

Článek 19

Veřejné funkce

1.

- a) Platy, mzdy a jiné odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo nižšímu správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové platy, mzdy a jiné odměny však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo
 - (ii) se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu prokazování těchto služeb.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí na platy, mzdy a jiné odměny za služby prokazané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20

Studenti

Platby, které dostává za účelem úhrady nákladů své výživy, vzdělávání nebo výcviku student nebo učeň, který se zdržuje v jednom smluvním státě pouze za účelem svého vzdělávání nebo výcviku a který je nebo bezprostředně před svým příjezdem do tohoto státu byl rezidentem druhého smluvního státu, nepodléhají zdanění v prvně zmíněném smluvním státě za předpokladu, že takovéto platby plynou ze zdrojů mimo tento stát.

Článek 21

Ostatní příjmy

1. Části příjmů rezidenta jednoho smluvního státu, ať mají zdroj kdekoli, o nichž se nepojednává v předchozích člancích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 části příjmů rezidenta jednoho smluvního státu, o nichž se nepojednává v předchozích člancích této smlouvy a které mají zdroj ve druhém smluvním státě, mohou být rovněž zdaněny v tomto druhém státě. Jestliže takovým příjmem je příjem rezidenta České republiky z trustu, jiného než trustu, do kterého byly příspěvky odpočitatelné, daň takto uložená nepřesáhne 15 procent hrubé částky příjmu, jestliže příjem je zdanitelný v České republice, kde je skutečný vlastník rezidentem.

Článek 22

Vyloučení dvojího zdanění

1. V případě Kanady bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

- a) s výhradou existujících ustanovení právních předpisů Kanady týkajících se odpočtu daně zaplacené na území mimo Kanady od daně splatné v Kanadě a s výhradou jakékoliv následné úpravy těchto ustanovení, která se nedotkne jejich obecné zásady, a pokud není stanoven podle právních předpisů Kanady větší odpočet nebo úleva, daň splatná v České republice ze zisků, příjmů nebo zisků ze zcizení majetku majících zdroj v České republice bude odečtena od jakékoliv splatné kanadské daně připadající na tyto zisky, příjmy nebo zisky ze zcizení majetku;
- b) předpokládá se, že pro účely tohoto odstavce zisky, příjmy nebo zisky ze zcizení majetku rezidenta Kanady, které mohou být v souladu s touto smlouvou zdaněny v České republice, plynou ze zdrojů v České republice.

2. V případě České republiky bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do daňového základu, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmů, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy rovněž zdaněny v Kanadě, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Kanadě. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněny v Kanadě.

3. Jestliže, v souladu s jakýmkoliv ustanovením Smlouvy, příjem pobíraný rezidentem jednoho smluvního státu je osvobozen od zdanění v tomto státě, tento stát může přesto, při výpočtu částky daně z jiných příjmů, vzít v úvahu osvobozený příjem.

Článek 23

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 rovněž použije na fyzické osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo stále základny, jež má fyzická osoba, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ve druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků nebo fyzických osob tohoto druhého státu, podle toho, o jaký případ jde, které vykonávají tytéž činnosti.

3. Nic v tomto článku nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

4. Společnosti, které jsou rezidenty jednoho smluvního státu, jejichž kapitál je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímou vlastněn nebo kontrolován jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné společnosti, které jsou rezidenty prvně zmíněného státu, jejichž kapitál je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímou vlastněn nebo kontrolován jedním nebo více rezidenty třetího státu.

Článek 24

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u této osoby ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může se tato osoba, bez ohledu na opravné prostředky, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, obrátit na příslušný úřad smluvního státu, jehož je tato osoba rezidentem, nebo, pokud případ této osoby spadá pod článek 23 odst. 1, na úřad smluvního státu, jehož je tato osoba státním příslušníkem, s písemnou žádostí uvádějící důvody pro požadavek revize takového zdanění. Aby uvedená žádost byla přijata, musí být předložena do dvou let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu se Smlouvou.

2. Jestliže bude příslušný úřad uvedený v odstavci 1 považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu se Smlouvou.

3. Smluvní stát nenavýší po uplynutí časových lhůt stanovených v jeho vnitrostátních právních předpisech

a v žádném případě po pěti letech od konce roku, ve kterém byly příslušné příjmy docíleny, daňový základ rezidenta tohoto nebo druhého smluvního státu tím, že by do tohoto základu zahrnul části příjmů, které byly rovněž zdaněny ve druhém smluvním státě. Tento odstavec se nepoužije v případě podvodu, vědomého zanedbání nebo nedbalosti.

4. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoliv obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění Smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

5. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 25

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, jaké jsou nutné pro provádění ustanovení této smlouvy a vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem Smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou, a zvláště pak za účelem zabraňování podvodům nebo únikům ve vztahu k těmto daním. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako tajné informace získané podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou zpřístupněny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, které ukládá tento stát, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o odvoláních ve vztahu k těmto daním. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Nic v odstavci 1 nebude vykládáno tak, že ukládá některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) poskytnout informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

3. Jestliže je v souladu s tímto článkem jedním smluvním státem požadována informace, druhý smluvní stát se vynasnaží získat informaci, k níž se žádost vztahuje, stejným způsobem, jako kdyby se jednalo o jeho vlastní daňovou záležitost, i když druhý stát v této době takovou informaci nepotřebuje. Jestliže je to specificky požadováno příslušným úřadem jednoho smluvního státu, příslušný úřad druhého smluvního státu se vynasnaží poskytnout informaci podle tohoto článku v požadované formě ve stejném rozsahu, v jakém taková informace může být získána na základě právních předpisů a správní praxe tohoto druhého státu, pokud jde o jeho vlastní daně.

Článek 26

Členové diplomatických misí a konzulární úředníci

1. Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad členů diplomatických misí nebo konzulárních úředníků, které jim přísluší na základě obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

2. Bez ohledu na článek 4 se pro účely Smlouvy předpokládá, že fyzická osoba, která je členem diplomatické mise, konzulárního úřadu nebo stálé mise jednoho smluvního státu, která je umístěna ve druhém smluvním státě nebo ve třetím státě, je rezidentem vysílajícího státu, jestliže tato fyzická osoba je podrobena ve vysílajícím státě stejným povinnostem ve vztahu k dani z celkových příjmů, jako jsou rezidenti tohoto vysílajícího státu.

3. Smlouva se nevztahuje na mezinárodní organizace, orgány nebo úředníky těchto organizací a na osoby, které jsou členy diplomatické mise, konzulárního úřadu nebo stálé mise třetího státu nebo skupiny států a zdržující se v jednom smluvním státě, a které nejsou podrobeny v žádném smluvním státě stejným povinnostem ve vztahu k dani z jejich celkových příjmů, jako jsou rezidenti těchto států.

Článek 27

Smíšená ustanovení

1. Ustanovení této smlouvy nebudou vykládána tak, že jakýmkoliv způsobem omezují jakékoliv osvobození, úlevu, zápočet nebo jiný odpočet udělený

- a) na základě právních předpisů smluvního státu při stanovení daně ukládané tímto státem; nebo

b) na základě jakékoliv jiné smlouvy uzavřené smluvním státem.

2. Nic ve Smlouvě nebude vykládáno tak, že by zabráňovalo smluvnímu státu ukládat daň na částky zahrnuté do příjmů rezidenta tohoto státu související s jeho účastí na osobní společnosti, trustu nebo ovládané zahraniční afilaci.

3. Pro účely odstavce 3 článku XXII (Konzultace) Všeobecné dohody o obchodu službami se smluvní státy dohodly, že bez ohledu na tento odstavec může být jakýkoliv spor mezi nimi v otázce, zda opatření spadá do působnosti této smlouvy, předložen Radě pro obchod službami, jak je stanoveno tímto odstavcem, pouze se souhlasem obou smluvních států. Jakákoliv pochybnost, co se týče výkladu tohoto odstavce, bude řešena podle článku 24 odst. 4 nebo, v případě nenalezení dohody na základě tohoto postupu, podle jakéhokoliv jiného postupu, se kterým budou souhlasit oba smluvní státy.

Článek 28

Vstup v platnost

1. Smluvní státy si navzájem diplomatickou cestou oznámí splnění postupů požadovaných jejich vnitrostátními právními předpisy pro vstup této smlouvy v platnost. Smlouva vstoupí v platnost dnem pozdějšího z těchto oznámení a její ustanovení se budou provádět:

a) v Kanadě:

- (i) pokud jde o daň vybíranou srážkou u zdroje z částek vyplácených nebo připisovaných k 1. lednu v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost, nebo později; a
- (ii) pokud jde o jinou kanadskou daň za zdaňovací roky začínající 1. ledna v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost, nebo později;

b) v České republice:

- (i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost, nebo později; a
- (ii) pokud jde o ostatní daně z příjmů, na příjmy za každý daňový rok začínající 1. ledna v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost, nebo později.

2. Ode dne vstupu v platnost této smlouvy přestane být mezi Českou republikou a Kanadou platná Smlouva mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Kanady o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, podepsaná v Praze dne 30. srpna 1990. Avšak ustanovení smlouvy z roku 1990 odpovídající ustanovením této smlouvy se budou nadále provádět, a to až do té doby, kdy se začnou provádět ustanovení této smlouvy v souladu s ustanoveními odstavce 1.

Článek 29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může diplomatickou cestou podáním výpovědi Smlouvu vypovědět nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku následujícího po období pěti let ode dne vstupu Smlouvy v platnost. V takovém případě se Smlouva přestane provádět:

a) v Kanadě:

- (i) pokud jde o daň vybíranou srážkou u zdroje z částek vyplácených nebo připisovaných k 1. lednu v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď, nebo později; a
- (ii) pokud jde o jinou kanadskou daň za zdaňovací roky začínající 1. ledna v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď, nebo později;

b) v České republice:

- (i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď, nebo později; a
- (ii) pokud jde o ostatní daně z příjmů, na příjmy za každý daňový rok začínající 1. ledna v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď, nebo později.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Praze dne 25. května 2001 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, anglickém a francouzském, přičemž všechny texty mají stejnou platnost.

Za Českou republiku:

Ing. Jiří Rusnok v. r.
ministr financí

Za Kanadu:

Jane Stewart v. r.
ministryně pro rozvoj lidských zdrojů

84

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 27. března 2002 bylo v Bruselu přijato Rozhodnutí č. 2/2002 Rady přidružení Evropská unie – Česká republika*) z 27/03/2002 o přijetí všeobecných podmínek účasti České republiky v programech Společenství.

Rozhodnutí č. 2/2002 vstoupilo v platnost na základě svého článku 8 dne 1. dubna 2002.

České znění Rozhodnutí se vyhláší současně.

**ROZHODNUTÍ Č. 2/2002
RADY PŘIDRUŽENÍ EVROPSKÁ UNIE – ČESKÁ REPUBLIKA**

z 27/03/2002

o přijetí všeobecných podmínek účasti České republiky v programech Společenství

RADA PŘIDRUŽENÍ,

s ohledem na Dodatkový protokol k Evropské dohodě zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Českou republikou na straně druhé,¹⁾ který se týká účasti České republiky v programech Společenství, především na články 1 a 2 tohoto Protokolu,

Vzhledem k tomu, že:

- (1) v souladu s článkem 1 Dodatkového protokolu se Česká republika může účastnit rámcových programů, specifických programů, projektů nebo jiných akcí Společenství s rozsáhlým spektrem oblastí; článek také obsahuje ustanovení pro zahrnutí dalších oblastí Společenství,
- (2) v souladu s článkem 2 tohoto Protokolu by o podmínkách účasti České republiky na těchto aktivitách měla rozhodovat Rada přidružení,
- (3) specifické podmínky účasti v každém z programů Společenství, včetně finančních dopadů, by měly být stanoveny v dohodě mezi Komisí Evropských společenství a příslušnými úřady České republiky,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Česká republika se může účastnit všech programů Společenství otevřených k účasti kandidátských zemí střední a východní Evropy v souladu s ustanoveními o přijetí těchto programů.

Článek 2

Česká republika finančně přispěje do všeobecného rozpočtu Evropské unie podle specifických programů, kterých se účastní.

Článek 3

Zástupci České republiky se budou moci účastnit jako pozorovatelé a k otázkám, které se týkají České republiky, řídicích výborů zodpovědných za monitorování programů, na které Česká republika finančně přispívá.

Článek 4

Projekty a iniciativy předložené účastníky z České republiky budou podléhat pokud možno stejným podmínkám, pravidlům a postupům pro dotčené programy, které platí pro členské státy.

*) Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé ze dne 4. října 1993 byla vyhlášena pod č. 7/1995 Sb.

¹⁾ Úř. věst. č. L 317, 30. 12. 1995, str. 45.

Článek 5

Specifické podmínky, včetně finančních příspěvků, týkající se účasti České republiky v každém jednotlivém programu budou stanoveny v dohodě mezi Komisí a příslušnými úřady České republiky. Pokud Česká republika zažádá o vnější pomoc Společenství podle Nařízení Rady (EHS) č. 3906/89 z 18. prosince 1989 o ekonomické pomoci některým zemím střední a východní Evropy,²⁾ mohou být tyto specifické podmínky určeny na základě finančního memoranda.

Článek 6

Toto Rozhodnutí se sjednává na dobu neurčitou. Může být vypovězeno kteroukoliv ze stran na základě písemné výpovědi s šestiměsíční výpovědní lhůtou.

Článek 7

Nejpozději do tří let poté, co toto Rozhodnutí vstoupí v platnost, a každé tři následující roky může Rada přidružení revidovat provádění tohoto Rozhodnutí na základě skutečné účasti České republiky v jednom či více programech Společenství.

Článek 8

Toto Rozhodnutí vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po jeho přijetí Radou přidružení.

Dáno v Bruselu dne 27. 3. 2002.

Za Radu přidružení

J. **Kavan** v. r.
předseda

G. **Scaramucci** v. r.

J. **Konečný** v. r.
tajemníci

²⁾ Úř. věst. č. L 375, 23. 12. 1989, str. 11. Nařízení naposledy pozměněné Nařízením (ES) č. 2666/2000 (Úř. věst. č. L 306, 7. 12. 2000, str. 1).

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 72 92 70 11, fax (02) 72 95 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2002 činí 1500,- Kč, druhá záloha na rok 2002 činí 1500,- Kč, třetí záloha na rok 2002 činí 1500,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavián Kocián, Příkop 6, tel.: 05/45 17 50 80; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 0627/322 132, fax: 0627/370 036; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Hrdějovice:** Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdlík, Lidická 69, tel.: 0416/732135, fax: 0416/734875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Náchod:** Olga Fašková, Kamenice 139, tel.: 0441/424546; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7, Knihkupectví Seidl, Štěpánská 30; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 02/24 81 35 48; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362; **Praha 10:** BMSS START, Vinohradská 190, Mediaprint & Kapa Pressegresso, Štěrboboholská 1404/104; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** L + N knihkupectví, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77, Kartoont, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 047/5501773, www.kartoont.cz, e-mail: kartoont@kartoont.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zařizování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odstěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.